

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่งและมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในคราวประชุมครั้งที่ ๒ / ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ และโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในคราวประชุมครั้งที่ ๓ / ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงวางข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่อธิการบดีจะสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๕ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยพักราชการ หรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต้องสั่งตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งต้องระบุเหตุผลในการสั่งพักราชการ

หรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย การจะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และอธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๒) มีพฤติกรรมที่แสดงว่าหากคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา

(๓) อยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกมาเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๔) ถูกตั้งกรรมการสอบสวน และต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้รับความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่า การกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ การสั่งพักราชการ ให้สั่งได้ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ใน การสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่กรณีที่มีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาพ.ศ. ๒๕๔๗ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่า สมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติกรรมของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาต่อไป หรือเนื่องจากการสอบสวนทางวินัย ไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการ ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการอาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อน การสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใด มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษหรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก่ต่างให้ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก่ต่างให้ ก็ให้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๘ การสั่งพักราชการ ห้ามมิให้สั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพักราชการ อยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องโทษจำคุก แล้วแต่กรณี

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักราชการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่ เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งย้อนหลังได้ตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักราชการ ในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๙ คำสั่งพักราชการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพักราชการ รวมทั้งข้อเท็จจริงและเหตุผลประกอบด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใดพักราชการ ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพลัน ในกรณีที่เมื่ออาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่ง ให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่และมีหนังสือแจ้ง พร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้น ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้ เมื่อล่วงพ้นสิบวัน นับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวให้ถือว่า ผู้นั้นได้ทราบคำสั่งดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๑๐ เมื่อข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใด มีเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการตามข้อ ๗ และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า การสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักราชการนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใดพักราชการไว้แล้ว อธิการบดีจะพิจารณาตามข้อ ๑๐ และสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๒ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำความในข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ ๑๑ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพักราชการเป็นต้นไป

ข้อ ๑๓ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งศาสตราจารย์หรือระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใด พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้วให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งอื่น ในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งศาสตราจารย์หรือระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่น

ในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่น ในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ หรือระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดีส่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว การลงโทษให้ตกเป็นพับไป

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีนั้นแล้ว การลงโทษให้ตกเป็นพับไป

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมีได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ ก็ให้สั่งยุติเรื่องและให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น มีได้กระทำผิดวินัย หรือมีการยุติการสอบสวน และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น มีได้กระทำผิดวินัยหรือมีการยุติการสอบสวนและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๑๐) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๑๕ การออกคำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน คำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ และคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ พร. ๑ แบบ อร. ๑ แบบ พร.๒ และแบบ อร. ๒ ตามลำดับ ห้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกกระเบียบ ประกาศและคำสั่งเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและ
วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

-ตัวอย่าง-

ครุฑ

คำสั่ง....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)....
ที่...../.....(เลขที่ / พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยพักราชการ

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....

ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....สังกัด.....เลขที่ตำแหน่ง.....
รับเงินเดือน.....บาท มีกรณี.....(ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา).....
ในเรื่อง .....

และมีเหตุให้พักราชการตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจาก
ราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ..... คือ .....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักราชการ
หรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ .....จึงให้ .....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....
พักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งตามแบบ พร. ๑ ของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัวชื่อสกุลตำแหน่ง ในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน
๒. การระบุเรื่องที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง
๓. การระบุเหตุตามแบบ พร. ๑ ถ้ามีหลายเหตุให้ระบุทุกเหตุ

-ตัวอย่าง-

ครุฑ

คำสั่ง....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...

ที่...../.....(เลขที่ / พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)

เรื่อง ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยออกจากราชการไว้ก่อน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....

ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....สังกัด.....เลขที่ตำแหน่ง.....
รับเงินเดือน.....บาท มีกรณี.....(ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา).....
ในเรื่อง.....

และมีเหตุให้พักราชการตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้
ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ..... คือ.....

และได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้การสั่งพักราชการนั้น
จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน
สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักราชการ
หรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๐ จึงให้.....(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งตามแบบ อร. ๑ ของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัวชื่อสกุลตำแหน่ง ในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน
๒. การระบุเรื่องที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง
๓. การระบุเหตุตามแบบ อร. ๑ ถ้ามีหลายเหตุให้ระบุทุกเหตุ

แบบ พร. ๒
(ให้กลับโดยไม่มีความผิด)

-ตัวอย่าง-

ครูช

คำสั่ง....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)....
ที่...../.....(เลขที่ / พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ตามคำสั่ง.....ที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
สั่งให้.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ)..... ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตำแหน่ง.....
สังกัด..... ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือน .....บาท
พักราชการตั้งแต่..... เป็นต้นไปนั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณา ปรากฏว่า.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....มิได้กระทำความผิดวินัย
และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักร
ราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ..... จึงให้.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....
กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในตำแหน่ง.....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่ .....
โดยให้ได้รับเงินเดือน .....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่ง ในการบริหารงานและ
ตำแหน่งในสายงาน

๒. ข้อความใดที่มีได้ใช้ให้ตัดออก

แบบ อร. ๒
(ให้กลับโดยมีความผิด)

-ตัวอย่าง-

ครูท

คำสั่ง....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)....
ที่...../.....(เลขที่ / พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยกลับเข้ารับราชการ

ตามคำสั่ง ..... ที่ ...../..... วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....
สั่งให้.....(ชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตำแหน่ง.....
สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....รับเงินเดือน.....บาท
ออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่วันที่.....เป็นต้นไปนั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า.....(ชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
ไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพัก
ราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ .....จึงให้.....(ชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการ
ไว้ก่อน).....กลับเข้ารับราชการ ในตำแหน่ง .....สังกัด.....ตำแหน่งเลขที่.....
โดยให้ได้รับเงินเดือน.....บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง ในการบริหารงานและ
ตำแหน่งในสายงาน
๒. ข้อความใดที่มีได้ใช้ให้ตัดออก